

[Valdemar Thomsen.]

og livgivende Stoffer. Der er ikke Tvivl om, at de fleste Sygdomme opstaar som Følge af manglende eller for ringe Indhold af livsvigtige Stoffer i de Levnedsmidler, som i al Almindelighed danner Grundlaget for Befolkningens Ernæring. Dette medfører, at store Dele af Befolkningen uden at være egentlige syge dog lider under visse Sygdomsfænomener, der nedsætter Arbejdskraften og Modstandskraften over for Sygdomsangreb.

Derfor bør der efter min Mening sættes al mulig Kraft ind paa at undersøge Mulighederne for en Afhjælpning af saadanne Mangler. I Modsætning til et Par af de ærede Ordførere tror jeg ikke, at Opgaven for Rigsdagen bliver at stække Vingerne paa Husholdningsraadet — det kan det ikke være efter den Viden, man allerede har, og de Undersøgelser, der er gjort. Opgaven maa langt snarere blive at animere Raadet til rigtig at tage fat paa disse overmaade vigtige Spørgsmaal. Jeg har forstaaet det saaledes, at Husholdningsraadet virkelig vil gøre et energisk Arbejde, og dette bør paaskønnes derved, at Staten uden Smaalighed stiller Pengene til Raadighed. Beløbet vil under alle Omstændigheder kun være for lidet at regne mod de Værdier, som baade økonomisk og navnlig rent sundhedsmæssigt staar paa Spil.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, i Virkeligheden fra alle Sider. Jeg takker ogsaa for de anerkendende Udtalelser, der fra forskellig Side er rettet til Raadet med Henblik paa dets Virksomhed i den Tid, det har bestaaet. Det var jo endogsaa saaledes, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Kritik nærmest havde Karakter af en Bebrejdelse for, at Raadet var for flittigt igen. Naa, jeg forstod jo godt, at det ærede Medlem mente, at Raadet maaske strakte sig for meget over forskellige Felter i Stedet for at koncentrere sig om de Ting, som det ærede Medlem mener er vigtigst.

Jeg skal i denne Forbindelse sige, at det kan altid underkastes Diskussion, hvorvidt et Raad, der spænder over et saa vidt Felt, som der her er Tale om, netop træffer den rette Afgrænsning af sin Virksomhed; det vil jo altid være afhængigt af et Skøn. Jeg for min Del er ganske indforstaaet med, at Raadet bør koncentrere sig om de store, væsentlige Spørgsmaal, men jeg vil alligevel angaaende Raadets hidtidige Virksomhed sige, at man skal maaske ikke mindst sætte

Pris paa, at Raadet har beskæftiget sig med saa mange Spørgsmaal, fordi det, der er sket, siden Raadet blev oprettet, faktisk er dette, at man ligesom har opdaget, at der nu er en, hvad skal jeg kalde det, Central, et sagkyndigt Sted, hvor man udefra kan henvende sig med en hel Række Problemer, som man før stod famlende over for og ikke vidste hvor man skulde gaa hen med. Det er jo netop Sagen, at det har vist sig, at ved Siden af, at Raadet selv tager mange og store Spørgsmaal op, henvender man sig i stor Udstrækning til Raadet og rejser Spørgsmaal over for det, og jeg er ikke sikker paa, om det ikke netop har meget stor Betydning for Raadets Kontakt med det praktiske Liv og med de forskellige Kredse af Befolkningen, hvor Interessen for Husholdningsspørgsmaalene heldigvis er i en saa voldsom Stigning.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit antydede, at Raadet ikke i tilstrækkelig Grad skulde have vendt sin Opmærksomhed mod de landøkonomiske Interesser. Jeg vilde meget beklage, hvis det skulde kunne siges. Jeg maa da ogsaa sige, at de Drøftelser, jeg fra Tid til anden i disse Aar har haft med Raadets Ledelse, ikke paa nogen Maade bekræfter, at der skulde være en saadan manglende Interesse paa dette Omraade, tværtimod. Naar man ser paa, hvem dette Raad bestaar af, forekommer det mig heller ikke at være noget Grundlag for det ærede Medlems Udtalelse om, at det her drejer sig om Personer, der specielt har Byinteresser. Jeg har blot nødig at nævne Navne som Fru Ellen Villemoes Andersen, Fru Rebekka la Cour Madsen og Fru Dagmar Nielsen. Ogsaa Seminarlærer Folmer Dam staar — det maa det ærede Medlem erkende — i Kraft af sin hele Virksomhed i meget nær Kontakt med de landbomæssige Forhold. Ingen vil heller bestride, at Formanden for de danske Husmoderforeninger har Interesser paa dette Omraade. I det hele taget kan jeg forsikre, at Raadets Ledelse i allerhøjeste Grad er interesseret i, at Raadet tager Problemer op, der netop har Sigte paa de landøkonomiske Interesser.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit var betænkelig ved at tage enhver Begrænsning ud af Loven med Hensyn til de Midler, der skal stilles til Raadighed. Jeg vil alligevel meget anmode det ærede Medlem om at give Tilslutning til Forslaget, som det her foreligger. Det forholder sig jo slet ikke saaledes, som det ærede Medlems Ord nærmest maatte opfattes, at der her er givet Raadet carte blanche. Nej, der er